

2e Termijn Alg. Beschouwingen

Een Artikel in de krant vanochtend over stilleggen van afval plastic verwerking een soortgelijk artikel dat ik afgelopen week las en op de RD4 Grondstoffenconferentie, daarop is mijn bijdrage in de 2e termijn gebaseerd.

Jaren geleden zijn we Afval grondstof voor nieuwe producten gaan noemen. Eindelijk een milieuprobleem opgelost.

Inmiddels komen we zo ongeveer om in ons afval.

Overal in Nederland en ook bij de RD4 puilen loodsen met plasticafval / 'grondstof' dus, steeds verder uit nu de recyclefabrieken stil liggen of failliet gaan bij gebrek aan afzet.

Afrikaanse landen weigeren nog langer de stortplaats te zijn voor onze afgedankte kleren en sturen de troep retour.

De kringloopwinkels weten niet meer wat ze met alle afgedankte spullen aan moeten het is te veel. Pfas en tienduizenden andere chemische stoffen uit afval blijken in grote hoeveelheden terecht te komen in de zee en in de grond

En dan is er nog die andere afvalstroom, de stront van vier miljoen koeien, honderd miljoen kippen en twaalf miljoen varkens.

We noemen het 'Mest', dat klinkt nuttig, maar als er zoveel mest is dat je het aan de straatstenen niet kwijt kunt, is het toch echt gewoon stront. Er wordt druk gezocht naar grote opslagplaatsen, om de derrie tijdelijk (?) kwijt te kunnen, totdat er zich een oplossing voordoet.....

Het was ooit zo'n mooi idee, dat we afval grondstof gingen noemen. Het was ook een heerlijk geruststellend gevoel, zowel voor bedrijven als voor consumenten, wij dus.

Gebruik gerust alle mogelijke grondstoffen voor alle mogelijke overbodige producten, want het wordt straks allemaal recycled.

En koop die spullen gerust, de economie is één grote kringloop.

Goed om te weten: je mag het in Nederland al 'recyclen' noemen als je bijvoorbeeld een afgedankt product door een versnipperaar haalt – ook als de snippers even later op een vuilnisbelt in een Afrikaans land belanden.

De verwerking van restafval wordt verbrandt. Het restproduct daarvan, de 'as', wordt verwerkt in wegebouw en wandelpaden – waarbij de gore stoffen in de loop van de tijd in water en bodem terechtkomen. (A2 uitbreiding).

Als je wil dat bedrijven zich maatschappelijk verantwoord gedragen, zijn regels en beprijzing onontkoombaar.

Bij afval gaat het dan om regels over verplicht hergebruik, over producenten-verantwoordelijkheid, over de 'scheidbaarheid' van materialen, en nog veel meer.

Daarmee worden producten duurder, en dat is op zichzelf al een impuls voor het minder snel weggooien ervan.

'Producentenverantwoordelijkheid' (voor een groot deel is dat al regel in Frankrijk) betekent bijvoorbeeld dat de petrochemische industrie uiteindelijk verantwoordelijk is omdat ze de grondstof levert voor *ultra fast fashion*.

Ruim twee derde van de textiel is op dit moment van kunststof.

(ongeveer 4 procent van de mondiale uitstoot van broeikasgassen komt door de kleding- en schoenenindustrie)

Afval is alleen grondstof als het werkelijk goed herbruikbaar is, als het hergebruik niet eindeloos veel energie kost, en als producenten het ook werkelijk gebruiken (hetzij door een verplichting, hetzij doordat 'maagdelijke' grondstoffen veel duurder worden).

En niet te vergeten: afval is alleen grondstof als er niet gewoonweg veel te veel afval is.

Afval en verbranding van restafval zal de woonlasten omhoog stuwten, tenzij we ons zelf wat afval betreft in de hand houden.

De inspiratie voor deze bijdrage heb ik opgedaan door een artikel in de Groene door. Mirjam de Rijk
